

men pigerne har et lavere gennemsnitligt kondital, og det er nu faldet til 31 mod 35 sidste år. Bengt Saltin, der er leder af Center for Muskel-forskning, har i den forbindelse udtalt:

»16-årige piger har et kondital som 60-årige. Kvinder er i markant højere risiko for tidligere at få kroniske sygdomme med døden til følge, når deres kondital er omkring de 30.«

Bengt Saltin kritiserer i øvrigt regeringen for at gøre for lidt for at ændre danskernes livsstil.

Er hr. Leif Mikkelsen enig i, at vi har et problem, hvis der ikke tages fat på dette set i et sundhedsperspektiv?

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Hr. Arne Toft peger på, at halvdelen af befolkningen ikke dyrker idræt, og det er skidt. Det problem løses jo ikke ved et projektarbejde.

Hr. Arne Toft siger her fra talerstolen, at stort set ingen har rost foreningslivet mere end Socialdemokratiet, og at de vil gøre det i fremtiden, og jeg er enig i, at det brede samarbejde, vi normalt har omkring idrætspolitikken, er godt at fastholde. Men så er hr. Arne Toft vel også enig med mig i, at det er virkelig hensigtsmæssigt at arbejde på at få denne halvdel eller en stor del af dem med i foreningslivet og ikke i kunstigt etablerede projekter, som – og det viser udredningen også – har tendens til at dø, når pengestrømmen stopper.

Det eneste bæredygtige projekt, der er på det her område, der har været det i en menneskealder, er det etablerede foreningsarbejde, der hviler på frivilligt arbejde og et demokratisk grundlag. Alt andet har vist sig at stoppe, når festen stopper, om jeg så må sige. Det er derfor, jeg siger, at det er den vej, jeg vil have at vi skal.

Derfor er jeg meget glad for, at lige præcis hr. Peter Sass leverer argumentationen, når han citerer en organisationsformand, der erkender, at der er et problem. Det vil sige, at det etablerede foreningsarbejde erkender, at der er et problem, og det vil de gerne arbejde med. Ja, der er da ikke nogen større bevægelse, vi kan få sat i gang med at arbejde på det; de kan gøre meget mere end både Folketing og eventuelle projekter.

Og det er jo ikke noget pengeløst område, hvis vi tager idrættens organisationer med de tipsmidler, vi har, så jeg synes, det er langt lykkeligere, hvis de bliver drejet i retning af at imødekomme noget af den bekymring, som hr. Arne Toft har.

Så når erkendelsen nu er der i idrættens organisationer, jamen så er det godt, så vil vi få en række projekter at se fra deres side, som er forankret i foreningslivet, som er båret af frivilligt arbejde. Det skal vi understøtte, dette frivillige arbejde, og ikke en professionalisering af en projektkultur, der kommer til at køre sideløbende hermed. Så jeg fastholder, at der er en god linje i den erkendelse, som idrætten nu gør sig.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

I Ungdom & Idræt, DGI's blad, nr. 9 fra i år, udtaler formanden for Dansk Firmaidræt, Peder Bisgaard:

»Hvis organisationerne skal varetage det område, som IPIP havde, så tror jeg ikke, at vi ville være så villige til at bruge risikovillig kapital på de områder eller opsøge de problemfelter, IPIP opsøgte.«

Og Peter Bisgaard fortsætter:

»Jeg føler, at IPIP efterlader et tomrum. Se på de sindslidende og andre svage grupper. Lige nu taber de, fordi organisationerne ikke er gearret til at tage hånd om dem.«

I samme artikel udtaler Preben Staun, formand for Dansk Idræts-Forbunds Breddeudvalg og tidligere medlem af IPIP's arbejdsgruppe, at hvis projekterne stopper og foreningen ikke fortsætter, så må kommunerne tage emnet op.

Det gælder også for dem, der ikke ønsker at være med i foreningslivet. Altså en formand for en af idrættens hovedorganisationer erkender, at de ikke har pengene, og at man i Dansk Idrætsforbund mener, det er en kommunal opgave.

Tror hr. Leif Mikkelsen, at kommunerne har økonomi og ekspertise til at løfte de opgaver, som IPIP tidligere varetog?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Til hr. Leif Mikkelsen: Altså der er jo ikke nogen grund til at tale forbi hinanden i den her diskussion, for jeg tror sådan set sigtet på mange måder er fælles i Folketinget. Argumentationen fra Socialdemokratiet i dag om fortsættelsen af den her pulje er jo ikke noget, vi griber ud af den blå luft og siger, at nu afsætter vi 20 mio. kr. til et eller andet tilfældigt idrætsformål, tværtimod.

Jeg har netop fået en evaluering af hele programmet, som viser, at de millioner, der tidligere har været afsat på området, faktisk har haft en positiv effekt. Det har fået flere mennesker til at dyrke noget idræt. Det har fremelsket nogle nye